

ст.20 Закону України "Про оренду землі").

Позивачем як землекористувачем не оформлено належним чином право землекористування, не отримано відповідний державний акт на право користування земельною ділянкою, у зв'язку з чим при вирішенні питання про передачу Автостоянчному кооперативу "Каштан" земельної ділянки в оренду з позивачем як з суміжним землекористувачем не узгоджувалися межі землекористування.

Щодо позовних вимог про визнання протиправними дій Головного управління щодо внесення недостовірної інформації у текстові, графічні матеріали кадастрової справи №2245, то вони не можуть бути задоволені, оскільки ведення земельного кадастру здійснюється на підставі документації із землеустрою.

Згідно ст. 26 Закону України "Про землеустрій" розробниками документації із землеустрою є юридичні та фізичні особи, які отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою відповідно до закону.

Отже, Головне управління не є господарюючим суб'єктом та не має ліцензії на проведення робіт із землеустрою.

3-я особа – Автостоянчний кооператив "Каштан" - проти задоволення позовних вимог заперечив, зазначивши, що земельна ділянка згідно оскаржуваного рішення Київради передана йому в оренду згідно фактичного розміру земельної ділянки, що використовується під автостоянку.

Факт захоплення частини при будинкової території ОСББ "Маяк-6" 3-я особа заперечила.

Проаналізувавши матеріали справи та пояснення представників сторін, суд дійшов висновку про те, що позовні вимоги є обґрунтованими та підлягають до часткового задоволення з таких підстав.

Згідно чинного станом на 1988 рік законодавства до ЖБК "Маяк-6" перейшло право користування земельною ділянкою, що складає прибудинкову територію трьох вісімнадцятиповерхових будинків №4, 4-а та 4-б на 408 квартир серії КТ на масиві Троєщина, 2-й мікрорайон, переданих ЖБК "Маяк-6" згідно рішення виконавчого комітету Київської міської ради народних депутатів від 11.12.86 р. №1212 "Про прийняття громадян членами ЖБК "Маяк-6", а саме.

Відповідно до ст. 89 Земельного кодексу УРСР при передачі державними підприємствами, організаціями і установами будівель і споруд, що знаходяться в їх оперативному управлінні, в оперативне управління іншим державним підприємствам, організаціям і установам разом з цими об'єктами переходить, на підставі рішення виконавчих комітетів міських Рад народних депутатів, і право користування земельною ділянкою, необхідною для обслуговування будівель і споруд, що передаються.

Таким чином, з врахуванням положень ст.ст. 13, 15 Земельного кодексу УРСР ЖБК "Маяк-6" набув статус постійного землекористувача своєї прибудинкової території.

Згідно п. 5 постанови Верховної Ради УРСР від 18.12.90 №562-ХІІ "Про порядок введення в дію Земельного кодексу Української РСР" встановлено, що рішення про надання і вилучення земельних ділянок, прийняті до 15 березня 1991 року відповідними органами в межах їх компетенції, але не виконані на час введення Земельного Кодексу Української РСР в дію, підлягають виконанню відповідно до вимог Кодексу; громадяни, підприємства, установи, організації, які мають у користуванні земельні ділянки, надані їм до введення в дію Кодексу, зберігають свої права на користування до оформлення ними у встановленому порядку прав власності на землю або землекористування.

Таким чином, станом на час набрання чинності Земельним кодексом України від 18.12.90р., ЖБК "Маяк-6" зберігав статус постійного землекористувача своєї прибудинкової території.

При цьому, п. 6 постанови Верховної Ради УРСР від 18.12.90 №562-ХІІ встановлено, що громадянами, які мають у користуванні земельні ділянки, надані їм до введення в дію Земельного кодексу України, після закінчення строку оформлення права власності або права користування землею раніше надане їм право користування земельною ділянкою втрачається.

Згідно пункту 6 розділу Х "Перехідні положення" Земельного кодексу України від 25.10.01 р. (в редакції станом на час набрання Земельним кодексом України законної сили), громадяни та юридичні особи, які мають у постійному користуванні земельні ділянки, але за